

ကျွန်တော့ဘဝဇာတ်ကြောင်း (၂) ပထမပိုင်း(ကျောင်းသားဘဝ)

တနေ့တော့ကျွန်တော့ကိုအောင်အောင်ကဆေးပြားလေး ၁ ပြားလာပေးရင်း-

ဟေ့ကောင်-မင်းစော်ကြီးသောက်မဲ့အအေးပုလင်းထဲတဝက်လောက်ချေထည့်ပြီးတိုက်လိုက်ပြီးတာနဲ့အခန်းခေါ်သွားပြီးစည်းရုံးကြည့်--

တာဆေးလဲကွ၊တော်ကြာနုကွဖြစ်ကုန်ဦးမယ်၊ ဟုပြောရင်းအောင်အောင်ပေးလာသောဆေးပြားလေးကိုကြည့်လိုက်မိပါတယ်။ဆေးပြားကလက်သံခွံလောက်သာရှိပြီး WY စာလုံး ၂ လုံးကိုထပ်လျက်ရေးထားပြီးအပြူရောင်လေးပါ။အောင်အောင်တို့ရုံဖန်ရုံခါသောက်လေ့ရှိသောဆေးပြားဖြစ်ကြောင်းကျွန်တော်သိသဖြင့်အသာပင်ယူထားလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကန်တင်းမှာထိုင်ပြီးစိုးစိုးတို့အတန်းအလွတ်ကိုစောင့်ရင်းရောက်တတ်ရာရာများပြောနေရာမှစော်အကြောင်းရောက်သွားပါတယ်။

-မောင်မောင် မင်းအလှည့်တဲနော်၊ကြိုးစားထား၊ဒီတခါတော့ရအောင်ကြံကွာ၊မိန်းကလေးတွေကသူတို့ကြိုက်တဲ့သူလဲဖြစ်မယ်၊တယ်သူမှမသိဘူးလို့စိတ်ချယုံကြည်ရတဲ့အခြေနေလဲဖြစ်မယ်ဆိုရင်ကုန်းတာတဲကွ။မင်းမရတာမင်းညံ့လို့။မင်း ၁၀ ခါချချင်ရင်သူတို့ကအနဲဆုံး ၅ ခါလောက်တော့ခံချင်မှာတဲ၊တချို့စော်တွေဆို ၁၅ ခါလောက်တောင်ကုန်းချင်ဦးမှာ။

-အောင်အောင်ရာမင်းပေါက်ကရတွေလျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ငါအဟုတ်မှတ်ပြီးလျှောက်လုပ်လို့နုကွရောက်ပေါင်းလဲများပြီ။

-ဟေ့ကောင်ရ၊ငါတကယ်ပြောတာ၊ဒီနေ့မင်းရအောင်ကြိုးစား၊အခန်းကိုငါတို့မလိုက်တော့ဘူး၊ငယ်ငယ်အိမ်မှာဒီနေ့တယ်သူမှမရှိဘူးပြောတယ်၊ငါတို့သူ့အိမ်တဲသွားတော့မယ်။မင်းစော်ကြီးရာသီလာပြီးသွားပုံတဲ၊အချိန်ကောင်းကွ၊သူလဲစိတ်တွေကြွနေမှာ၊

-အေးပါကွာကြည့်သေးတာပေါ့၊အဆင်ပြေရင်လဲမင်းပြောသလိုပေါ့၊ဟုပြောရင်းစိတ်ထဲမှာကြိတ်ပြီးအစီအစဉ်ချနေမိ၏။

ထိုအချိန်မှာတဲ

-ဟေ့ဟို ၂ ယောက်ဘာတွေတိုင်ပင်နေကြတာလဲ ဟုမေးသံနဲ့အတူ စိုးစိုးနဲ့ငယ်ငယ်ဆိုင်ထဲဝင်လာတာကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

-ထိုအချိန်မှာတဲအောင်အောင်ကငယ်ငယ်လက်ကိုဆွဲကာပါးစပ်မှလဲပြောရင်းဆိုင်တွင်းမှထွက်သွားလေ၏။

-ငါတို့ရှုပ်ရှင်လက်မှတ် Bookin လုပ်ထားလို့လစ်ပြီ၊ကျောင်းပြန်မလာတော့ဘူး၊ပြောရင်းထွက်သွားကြပါတော့တယ်။

-စိုးစိုး မောင်တို့အခန်းသွားကြရအောင်နော်၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်မတွေ့ရတာကြာပြီ၊ရင်ခွင်ထဲမှာထည့်ထားချင်နေတာ၊

-မောင်နော်၊ စိုးမသွားချင်ပါဘူး၊ငယ်ငယ်တို့လဲမပါဘဲနဲ့၊ ၂ ယောက်ထဲ၊လူတွေမြင်ရင်တယ်လိုထပ်ကြမလဲ၊ မောင်ကမဆိုးပေမဲ့၊ ၂ ယောက်ထဲအခန်းထဲမှာတွေ့ရမှာတော့ကြောက်တယ်၊

-လာပါကွာမောင်ကတိပေးပါတယ်၊

-အင်းနော် မောင်ကတိတည်ပါစေ၊ ဟိုလုပ်ဒီလုပ် မလုပ်ရဘူးနော်၊ ဒါအောင်အောင်အကြံတွေတဲဖြစ်မှာ၊ တမင်ငယ်ငယ်ကိုခေါ်ထုတ်သွားတယ်။

ဒီလိုနဲ့ကျွန်တော်နဲ့စိုးစိုးအခန်းရှိရာကိုထွက်မဲကြပါတယ်၊ အခန်းထဲရောက်တယ်ဆိုရင်တဲ

ကျွန်တော်တို့နေ နေကျအခန်းကိုသွား၍မရသေးဘဲစည်ခန်းမှာစိုးစိုးအလိုကျနေပေးရပါတယ်။

-မောင်နော် စိုးအခန်းထဲမလိုက်ချင်ဘူး၊အပြင်မှာလဲအေးအေးဆေးဆေးစကားပြောလို့ ရတာတဲ့ဟာ၊ ဟုပြောရင်း ငါတော့မနေ့ကမှရာသီလာပြီးတာမို့လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရအောင် အောက်ခံတောင်းတီမပါဘဲစကပ်ဘဲခံဝတ်လာမိတာမှားပြီဟုစဉ်းစားနေမိလေ၏။

-အင်းပါစိုးရယ်၊ သတောသတော ၊ ဟုပြောရင်းစိုးစိုးလက်ကလေးကိုခွဲကာရင်ခွင်ထဲ ခွဲသွင်းလိုက်တော့၏။စိုးစိုးမှာ ၊ ယောက်ထဲဆိုသောအသိနှင့် ခါတိုင်းထက်ပို၍ လက်ဖျားက လေးဖျားအေးစက်နေကာ ၊ ရင်တွေလဲ ပရမ်းပတာ ခုန်နေမှန်း ကျွန်တော်၏ရင်ခွင်ထဲအရောက် တွင်သိလိုက်ရလေ၏။ အောင်အောင်မြောက်ပေးထားသည်ကတကြောင်း၊ သူမဆီးခုံနုနုလေးနှင့် ကျွန်တော်၏လီးကြီးအထိအတွေ့ကြောင့်၊ စိတ်ဖျားတပြည်းပြည်းကြွလာကာစိုးစိုး၏ကိုယ်လုံး ကြီးကိုအတင်းပြစ်ညှစ်၍ဖက်ထားပြီး၊ ပွင့်အာနေသောသူမ၏အောက်နုတ်စမ်းတွဲတွဲလေးကို ပြတ်ထွက်မတတ်စုပ်နမ်းလိုက်မိလေ၏။ ပူးကပ်နေသောစိုးစိုး၏ခြေထောက် ၊ ချောင်းကိုအသာ ဖြကာကျွန်တော်၏ပေါင် တချောင်းအားသူမ၏ပေါင် ၊ ချောင်းကြားသို့ထည့်လိုက်လေသောအခါ ကျွန်တော်၏အစွမ်းကုန်တင်းမာထောင်မတ်နေပြီဖြစ်သောလီးကြီးမှာသူမ၏ပေါင်သားအိအိက လေးအားမညှာမတာထောက်နေသလို၊ သူမ၏ဆီးခုံပေါင်းပေါင်းလေးမှာလဲကျွန်တော်၏ပေါင်ကြီး နှင်ပွတ်တိုက်နေလေတော့၏။

-မောင်--တော်တော့ကွာ--စကားပြောရအောင်နော်၊ ဟုစိုးစိုးကမောဟိုက်တုန်ရီနေသော လေသံသဲသဲပြင်ပြောရ၏။သို့ပေမဲ့ကျွန်တော်တာမှပြန်မပြောဘဲဆက်ကာနမ်းရင်းလက်ဖျားမှာလဲ သူမ၏၃၆ လကွပ်လုံးလုံးကြီး၂ လုံးအားဆုတ်နယ်ကာထိန်ပေါ်မှပင်ကြားတလျှောက်အသာစမ်း ရင်းပွတ်ပေးနေမိ၏။စိုးစိုး၏လက်ဖျားမှာလဲကျွန်တော့အားတပြည်းပြည်းခြင်းတင်းကျပ်စွာဖက် လာလေတော့၏။သူမ၏နို့ကြီး၂ လုံးမှာလဲကျွန်တော်၏ရင်ဘတ်ကြီးနှင်ပွတ်နေရာတရာစီယာခံနေ လင်ကစားနူးညံ့သောအထိအတွေ့ကိုကောင်းကောင်းကြီးခံစားနေရ၏။

နှုတ်စမ်းအစုံကိုနမ်းနေရင်းမှမေးစိလုံးလုံးလေးကိုငုံမဲပြီးမော့ကာပေးထားသောလည်တိုင် ဓွေးဓွေးလေးအားကျွန်တော်၏လျှာကြီးပြင်လျှက်လိုက်ရာ၊စိုးစိုးမှာခါးလေးကိုကော့ကာတဟင်း ဟင်းပြစ်လာလေတော့၏။

ထိုအခါမှာတော့သူမ၏ထမီကိုခါးပုံစထဲမှအသာခွဲထုတ်ရင်းချွတ်ချလိုက်ပြီးတပါးတည်း ကျွန်တော်၏ပုဆိုးကိုပါချွတ်ချလိုက်လေတော့၏။တဆက်ထဲမှာပင်စိုးစိုး၏အင်္ကျီကြယ်သီးများ ကိုခွဲကာဖြုတ်လိုက်ပြီးတရာစီယာပေါ်မှနေ၍နို့အုံဓွေးဓွေးကြီးအားအတင်းဖိခြေကာဆုတ်ကိုင် လိုက်၏။

အာ--အာ--မောင်--လွန်ပြီကွာ၊မဆိုးနဲ့တော့၊ဒီမှာမနေတတ်တော့ဘူး၊

အင်းပါကွာ၊ ဟုပြောရင်းအောက်ခံစကပ်ပေါ်မှနေ၍အမွှေးနုနုလေးဖျားပြင်ပြည်နေသော ဆီးခုံပေါင်းပေါင်းလေးအားအသာပွတ်ပေးရင်းသူမ၏ခြေထောက်၂ ဖက်ကိုချဲ့လိုက်ကာလီးကြီးပြင် ထောက်လိုက်သည်။ကျွန်တော်၏သံမဏိချောင်းပမာထောင်မတ်နေသောလီးကြီးမှာသူမ၏အောက်ခံ စကပ်ကိုထိုးခွဲတော့မည်အလားပေါင်၂ လုံးကြားမှာသွားထောက်နေ၏။

စိုးစိုးမှာနွေးထွေးမာကြောသည်လီးကြီးနှင့်အထောက်ခံလိုက်ရသဖြင့်တကိုယ်လုံးရှိအ ကြောများစိမ်သွားအောင်ခံစားလိုက်ရပြီးကြက်သီးလေးဖျားထသွားကာမျက်လုံးများလဲမှေးစင်း သွားလေ၏။ကျွန်တော်လဲလည်တိုင်မှတဆင်နို့အုံဓွေးဓွေးကြီးအားနမ်းရင်းတရာစီယာချိတ်ကို ဖြုတ်လိုက်ရာ--- စိုးစိုးမှာသတိပြန်ဝင်သွားကာစိတ်ကိုတင်းပြီး-----

မောင်--ဆိုးတယ်ကွာ--တော်ပြီ--ပြန်တော့မယ်ဟုပြောရင်းရုန်းကာလူခြင်းခွဲခိုကြီးစား လိုက်ပြီးထိန်ကိုကုန်းကောက်လိုက်၏။တချိန်ထဲမှာပင်ကျွန်တော်ကလည်းလှမ်းအခွဲ ယောက်

သားတိုက်ခံကာစိုးစိုးပေါ်သို့ထပ်လျက်လဲကျလေတော့၏။ ကျွန်တော်လည်းရလည်အခွင့်အရေးကိုလက်မလွှတ်ဘဲသူ့အပေါ်မှဖိကာအတင်းပင်သူ့မ၏နုတ်ခမ်းအစုံခပ်ကြမ်းကြမ်းနမ်းရင်းရှေ့ဆက်ဖိုကြိုးစားလိုက်၏။ သူ့မလဲကြိုးစားကာမရုန်းချင်ရုန်းချင်နှင့်ရုန်းပြီးကျမ်းပြင်ပေါ် မောက်ကာအိပ်ချလိုက်၏။ ထိုအခါဓမ္မညည်းနုနုလေးများနှင့်ဂုတ်သားပွေးပွေးလေး၊ တပိုင်းတစပြုတ်နေပြီဖြစ်သောတရာစီယာ၊ အောက်ခံစကပ်အောက်မှပြု၊ ထွက်နေသောတင်သားပိုင်းပိုင်းကြီး၊ လုံး၊ ပေါင်ဓမ္မအစုံတို့မှာကျွန်တော်အားလုံးဝနောက်မဆုတ်နဲ့ဟုဖိတ်ခေါ်နေသယောင်ပင်။

မောင်--တော်တော့ကွာ--ရင်တွေအရမ်းတုန်နေပြီ၊ အရမ်းလဲမောတာဘဲ၊ အသက်ရှုရတာတောင်မဝတော့ဘူး၊ နောက်ဆို ယောက်ထဲမလာတော့ဘူး၊ အရမ်းဆိုးတာဘဲ။

စိုးစိုးရယ်--မောင်မောင်အရမ်းချစ်လို့ပါကွာ--နောက်မဆိုးတော့ဘူးနော်--ဟုပြောရင်းစိုးစိုး၏ဂုတ်သားပွေးပွေးလေးကိုအသာနမ်းရင်းလျှာကြီးနှင့်လျက်ပေးကာဝင်းဝါနေသောကျောသားပွေးပွေးလေးအားအသာပွတ်ပေးလိုက်ရာစိုးစိုးမှာတွန့်ကနဲဖြစ်သွားပြီးငြိမ်ကျသွားလေတော့၏။ ကျွန်တော်လဲအားတက်ခါရှေ့ဆက်ဖိုစိတ်ကိုနိုးနိုးချလိုက်၏။ စိုးစိုး၏ဂုတ်သားလေးမှတစ်ဆင့် ကျောသားလေးပေါ်သို့လျက်လျက်ဆင်းလာပြီးလက်များမှာလဲသူ့မ၏လုံးဝန်းတောင်တင်းသောဖင်ကြီး၊ လုံးအားဆုပ်နယ်ပေးလိုက်ရာ--ဟင်း--ဟင်းဟုညည်းတွားသံလေးများသာထွက်လာလေ၏။ ကျောသားလေးအားလျက်နေရာမှတပြည်းပြည်းဆက်ဆင်းလာကာဆုပ်နယ်နေသောဖင်ကြီး၊ လုံးအားအသာပြုပြီးစီးညောင်ရိုးမှစတင်တိုင်ထက်အောက်ဘယ်ညာလျက်ပေးလိုက်ရာမှတော့ စိုးစိုးထံမှညည်းတွားသံလေးများဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာကာပေါင်သားလေးများတဆတ်ဆတ်တုန်နေလေတော့၏။

ခု မိနစ်လောက်လျက်အပြီးမှာတော့ စိုးစိုးထံမှမောလျှပြီးရမ္မက်သံပါသောလေသံသံသံထွက်ပေါ်လာတော်၏။

မောင်--မောင်--ရယ်--တော်--ပါတော့၊ စိုးစိုးအနေရကော်လှပါပြီ၊ မောင်သတော့ပါဘဲ၊ ပြီးမှသာစိုးစိုးကိုပစ်မသွားရဘူးနော်၊ မောင်မောင်ကိုချစ်လွန်းလို့သာလိုက်လျှာလိုက်တာ၊

စိုးစိုးရယ်--မောင်မောင်လဲအရမ်းကိုချစ်ရတာပါ၊ မောင်အလိုကိုလိုက်ဘဲစိုးစိုးကိုပိုချစ်လာမိတယ်။ ဟုပြောရင်းခါးသိမ်သိမ်လေးမှတိုင်ပြီးခွေလှည့်လိုက်ကာပေါင်၊ လုံးအသာပြုလိုက်သောအခါမှာတော့ချစ်ရည်ကြည်များနှင့်ပြည့်လျှနေပြီး၊ မဟာတဟနွင်နီရဲသောအပုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၊ ချပ်နှင့်အတူ၊ မာတောင်နေပြီဖြစ်သောအရသာမူးလေးအားထင်းထင်းကြီးတွေလိုက်ရပါတော့သည်။ ကျွန်တော်လဲချက်ချင်းဆိုသလိုနှုတ်ခမ်းချင်းတော့စုပ်နမ်းသလိုသူ့မ၏အပုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၊ ဖက်အားတလှည့်စီစုပ်လိုက်ရင်းလျှာကြီးကိုပါအကွဲကြောင်းတလျှောက်ထက်အောက်အကြမ်းလျက်နေမိတော့၏။

အာ--အာ--မောင်--မောင်--ရယ်--ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ၊ မနေတတ်တော့ဘူး။ ရင်ထဲမှာတမျိုးကြီးဘဲ၊ ကျွတ်--ကျွတ်--ရိုး--တော်-တော်-ပါတော့မောင်ရယ်၊ စိုးစိုးမခံစားနိုင်တော့လို့ပါ၊ မောင်သတော့လို့ပြောပြီးပြီဘဲဟာကွာ--အား--

သူ့မ၏စကားမဆုံးခင်မှာဘဲအပုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး၊ ခုကြားမှမသိသောလေးပြုထွက်နေသောအချစ်မူးလေးကိုနှုတ်ခမ်းခြင်းစုပ်သလိုစုပ်လိုက်ရာ စိုးစိုးမှာ အား--ဟုအော်ရင်းခါးလေးကြွတက်လာသည်မှာကြမ်းပြင်နှင့်ခါးကြားမှာတခိုက်ခန့်လွှတ်နေပြီးချစ်ရည်ကြည်များမှာလဲစောက်ခေါင်းတလျှောက်ပြည့်နှက်နေပြီးကြမ်းပေါ်သို့တစ်စိစိစိးကျနေလေတော့၏။

ကျွန်တော်၏ဒစ်ကြီး၊ ခါးသိမ်၊ အရင်းတုတ်ပြီးထွာဆိုင်မျှရှည်သောဖွားတက်တော်ကြီးမှာလဲ သားကောင်နဲ့ရလည်မှဆိုးပမာသူဝင်ရမည်အပေါက်အားရှာရင်းတဆတ်ဆတ်တုန်နေလေ၏။ ကျွန်

တော်လည်းစိုးစိုး၏ပေါင်၂ လုံးကိုအသာဗြဲကာဒစ်ကြီးဖြင့်အထက်အောက်အပတ်အကွဲကြောင်း
လေးအတိုင်းအသာပွတ်ပေးရင်းထည်ရမည်အကွဲကြောင်းလေးအားအရာပေးနေမိ၏။

စိုးစိုး၏စိတ်ထဲမှာမူ လိုးခွင့်ပေးထားပြီဟာကိုချတ်မချနိုင်သေးဘူး၊ ဒီကပြင်ခံချင်လှပြီ၊ ဖွင့်
ပြောလိုကလဲမတော်ပါဘူး၊ လုပ်စရာရှိတာလုပ်လိုက်တာမဟုတ်ဘူး၊ အရေးထဲကညာဆင်နေသေး
တယ်၊ စောက်ခေါင်းထဲကလဲယားလှပြီ၊ ရင်တွေလဲတုန်လိုက်တာမှအရမ်းတဲ့၊ မောင်မောင်ရယ်ဆောင်
ဆောင်ပြီးသာလိုးလိုက်ပါတော့လားကွယ်။ တကယ်တော်အသဲယားလိုက်တာ၊ ကြည့်ပါဦးလုပ်
နေပုံက။ ဟုအားမလိုအားမရဖြစ်ကာနှုတ်မှလဲမပြောရဲသောကြောင့်ခါးကိုသာအတင်းကော့ပေးပြီး
မောင်မောင်လီးကြီးအထဲရောက်အောင်မသိမသာလေးရှေ့တိုးပေးနေလေမိ၏။

ကျွန်တော်လဲတေ့ထားရာမှပွင့်အာနီရဲပြီးအရည်များနှင့်ပြည့်နေပြီဖြစ်သောသူမ၏စောက်
ခေါင်းလေးထဲသို့ဒစ်ကိုအသာတည်ကာပြေးပြေးခြင်းထည်လိုက်ရာမှာတော့--

အာ--အာ--ကောင်းလိုက်တာမောင်မောင်ရယ်၊ စပ်ပြင်းပြင်းနဲ့နဲ့နာပေမဲစိုးစိုးအောင်
ခံနိုင်ပါတယ်၊ ပြေးပြေးနော်--မောင်မောင်၊ ဟုအကြောနပ်ကြီးကြောနပ်နေသောရုဇွတ်သံသံသံပြင်
ပြောရှာ၏။ စိုးစိုးမှာသူမ၏စောက်ခေါင်းကျည်းကျည်းလေးထဲဒစ်ကြီးတပြည့်ပြည့်ဝင်လာနေသောအ
ရသာမှာတာနဲ့မှတော့အကောင်းတကာအကောင်းဆုံးအရသာကိုပြည့်ပြည့်ဝဝခံစားရင်းမျက်လုံး
များမှာပြုံးပြီးစင်းကျနေကာအပုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ချပ်မှာကွဲလှမတတ်ဖြစ်၍နာကျင်သောဝေ
ဒနာကြောင့်နှုတ်ခမ်းအစုံကိုတင်းတင်းစေ့ထားပြီးတဟင်းဟင်းညည်းနေလေတော့၏။

ကျွန်တော်လဲ ၃ ပုံ ၂ ပုံလောက်ဝင်နေပြီဖြစ်သောဒစ်ကြီးကိုအသာမေးကာစောက်
ပုတ်အသစ်လေးအတွင်းသို့သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်မှန်မှန်လေးလုပ်ပေးလိုက်သောအခါမှာတော့
စိုးစိုး၏စောက်ခေါင်းမှာအရည်များပိုမိုထွက်လာကာစောက်ခေါင်းလေးမှာလဲအရင်ကထက်ပိုကျယ်လာ
ကာကျွန်တော့ဒစ်ကြီးဝင်သာရုံထွက်သာရုံဖြစ်လာ၏။

စိုးစိုးမှာတော့သူမ၏လက်ဝါးနုနုကလေးများနှင့်ကျွန်တော့၏လက်မောင်း ၂ ဖက်ကို
လက်သဲများမြှုတ်ဝင်သွားမတတ်ဖိကိုင်းထားရင်းပေါင် ၂ ချောင်းကိုကားသည်ထက်ကားအောင်
ပြဲပေးနေလေ၏။

မောင်--မောင်--ရယ်--စိုးစိုးစောက်ခေါင်းထဲမှာလေပုရွဲဆိတ်လေးတွေထောင်သောင်းမ
ကပြေးနေသလိုတဲ့၊ ယားလိုက်တာ ၊ မြန်မြန်လေးသာလုပ်ပါတော့၊ ကြပ်တပ်တပ်ကြီးနဲ့၊ ရင်ထဲ
မှာလဲတုန်လှပြီ။

စိုးစိုး--မောင်ဆက်ထည်မယ်နော်၊ ခံနိုင်တယ်မဟုတ်လား၊ ဆုံးခါနီးပါပြီ၊ ဟုမာန်တက်နေ
သောအသံပြင်ပြောလေ၏။ ပြီးသည်နှင့်ပင်ကြီးကိုကြွပြီးဒစ်ကြီးကိုပေါ်အောင်ဆွဲထုတ်လိုက်
ကာအရှိန်နှင့်ဆောင်ချလိုက်မိတော့၏။

အ-မေ့--မောင်--မောင်--ရယ်၊ သေပါပြီ၊ အား-ရိုး--ကောင်းလဲကောင်း-နာလဲနာကြီး၊
ရပ်မထားနဲ့လေမောင်ရဲ့၊ အို--အရမ်းလဲဆွဲမထုတ်လိုက်နဲ့လေ၊ ပြေးပြေးချင်းပြန်ထုတ်၊ ထစ်ထစ်
ထစ်ထစ်နဲ့အရသာရှိလိုက်တာ၊ ဟုခါးလေးကိုအစွမ်းကုန်ကော့ပေးထားရင်းတုန်ရီလှိုက်မောနေ
သောအသံလေးပြင်တတွတ်တွတ်ပြောနေရှာ၏။

စိုးစိုး-အဲဒါကြောင့်မောင်ပြောတာပေါ့၊ အခုတော့ကောင်းမှန်းသိသွားပြီမဟုတ်လား၊ မောင်
မောင်အကြမ်းလိုးလိုက်တော့မယ်နော်။ ဟုပြောရင်းခါးကိုကြွကာအရှိန်ယူပြီးသွက်သွက်လေးချ
ပေးလိုက်တော့၏။

စိုးစိုး၏နည့်သောလက်ကလေး ၂ ဖက်မှာလဲကျွန်တော့၏ခါးကိုတင်းကျပ်စွာထုတ်ကိုင်း
ထားပြီးကျွန်တော်အားရပါးရဆောင်လိုးလိုက်တိုင်းခါးကိုအတင်းဆွဲကာဆွဲကာချပေးရင်းစည်း
ချက်ညီညီသူမ၏ခါးလေးကိုကော့ကာကော့ကာပေးနေလေတော့၏။ ကျွန်တော့၏ဓွေးဥတွဲတွဲ

ကြီး ၂ လုံးမှာစိုးစိုး၏ပင်ပြုပြုကြီး ၂ လုံးအားတဖတ်ဖတ်မည်အောင်ရိုက်တော်မူလျက်ရှိပြီး
လီးကြီးအဆုံးထိထည့်လိုက်တိုင်းသူမ၏စောက်မွေးများနှင့်ကျွန်တော့၏လမွေးများမှာအခြင်းခြင်း
လျက်နွယ်ကာလီးကြီးပြန်ထွက်မသွားအောင်ဆွဲထားသယောင်ပင်။

ကျွန်တော်လဲစိုးစိုး၏ရှက်ရှက်နစ်နစ်ပြုံးယောင်သန်းနေသောမျက်နှာလေးကိုတစ်စိစိကြည့်
ကာသူမ၏လုံးဝန်းနီရဲထောင်ထနေသောနို့သီးခေါင်းလေးအစုံနှင့်အုံကြီးကိုအပြန်ပြန်နမ်းရင်း
ပန်းတိုင်ဆီသို့ဆက်လက်ချီတက်နေမိ၏။

စိုးစိုးမှာတော့ခေါင်းကိုတယ်ညာအသာရမ်းရင်းအကျေနပ်ကြီးကျေနပ်ပြီးလောကစည်း
စိမ်ကိုအပြည့်အဝခံစားနေကာနတ်ခမ်းအစုံမှာလဲထက်ထက်မိုးဦး၏ကြော်ညာများထဲမှအတိုင်း
မပွင့်တပွင့်နှင့်ပပ်တိုးတိုးလေးညည်းညူနေလေတော့၏။ ၅ မိနစ်လောက်ကြာသောအခါမှာ
တော့ စိုးစိုး၏လက် ၂ လက်မှာ ကျွန်တော့အားပိုမိုတင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်လာပြီးခေါင်းကိုလဲပိုမို
ခါရမ်းလာကာ ညည်းသံများလဲပိုမိုတိတ်လာ၏။ ကျွန်တော်လဲအကြမ်းလှီးနေရာမှလီးကြီးကိုအထက်
အောက်မွေ့နှောက်ပြီးစကော့ဝိုင်း၊ ဝိုင်းပေးလိုက်ရာမတော့ စိုးစိုးထံမှအင်-အင် ဟူသောညည်း
ညူသံလေးများထွက်လာပြီးတပြည့်ပြည့်ငြိမ်ကျသွားကာတင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်ထားသောလက်
များလဲပြေလျော့ကျသွား၏။ စိုးစိုး၏စောက်ခေါင်းထဲမှာလဲသူမ၏သုတ်ရည်များနှင့်ပြည့်လျှံနေကာအမှ
တ်အကွဲကြောင်းလေးမှတဆင်ပင်ကြားထဲသို့စီးကာကျနေလေတော့၏။ ကျွန်တော်လဲသူမပြီးသွား
ကြောင်းသိသဖြင့်ထိန်းထားသောစိတ်ကိုလွှတ်ပေးလိုက်ပြီး ၄-၅ ချက်ဆင့်ဆောင်လိုက်သော
အခါမှာတော့ကျွန်တော့၏တင်းမာထောင်မတ်နေသောဒဏ်ကြီးမှပူဇွန်းသောသုတ်ရည်များသူမ၏
စောက်ခေါင်းထဲသို့အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာပြင်ဝင်ရောက်သွားလေတော့၏။

စိုးစိုးမှာသုတ်ရည်ဇွန်းဇွန်းများသူမ၏စောက်ခေါင်းထဲသို့ဝင်လာခြင်းကိုရှုတ်တရက်ခံစား
လိုက်ရသောအခါအကြောနပ်ကြီးကြောနပ်ခါသူမ၏မသိမိတ်မှစောက်မှတ်အတွင်းသားများကိုညစ်
လိုက်မိ၏။ ကျွန်တော့၏ဝပ်ကြီးမှာနူးညံ့သောသူမအမှတ်နတ်ခမ်းသားလေးများ၏ဆွဲညစ်ခြင်းကိုခံ
လိုက်ရသောအခါနောက်ဆုံးသက်စောင်သုတ်ရည်များပါထွက်သွားပြီးလီးကြီးကိုပြန်မထုတ်ဘဲ
သူမ၏စောက်ခေါင်းလေးထဲတွင်စိမ်ထားရင်းကျွန်တော့မျက်နှာကိုသူမ၏နို့ ၂ လုံးကြား၌အပ်
ကာအသက်ကိုလှူရင်းအမောပြေနေလိုက်၏။

စိုးစိုးမှာကျွန်တော့၏လီးကြီးသူမ၏အမှတ်လေးထဲမှကျွတ်သွားမည်ကိုစိုးရိမ်ပြီးလုံးဝမ
လှုပ်ဘဲငြိမ်သက်စွာနေရင်းကျွန်တော့ခေါင်းမှပွနေသောဆံပင်များကိုတယုတယပြင်သတ်တင်
ပေးနေလေတော့၏။ ကျွန်တော်လဲအမောပြေနေရာမှ--

မောင်မောင်တော့စိုးစိုးကိုပိုချစ်သွားပြီ၊ စိုးစိုးကရောမောင်မောင်ကိုပိုချစ်မလာဘူးလား၊
ဒီလိုနေလိုက်တော့မှနှစ်ကိုယ်တစ်စိတ်ဖြစ်သွားတော့တယ်။ အမှတ်လေးကနာနေသေးလားဟင်၊
မောင်မောင်ကြည့်ပေးရမလား၊

မောင်မောင်နော်၊ ပေါက်ကရတွေလျှောက်ပြောမနေနဲ့စိုးစိုးရှက်တယ်၊ မောင်မောင်ကိုပိုချစ်
သွားတာတော့အမှန်တဲ၊ စိုးစိုးကိုပစ်မသွားရဘူးနော်၊ မောင်မောင်ကိုယုံလို့ပုံအပ်ထားတာ။

ခုမှတော့ရှက်မနေပါနဲ့တော့စိုးစိုးရယ်၊ စိုးစိုးတစ်ကိုယ်လုံးလဲမောင်တွေပြီးပြီ၊
ကိုယ်သွေးတွေဖြစ်တဲ့သုတ်ရည်တွေလဲစိုးစိုးရဲ့အမှတ်လေးထဲဝင်သွားပြီးပြီ၊ တာများရှက်စရာကျန်
သေးလို့လဲ။ လိုးတယ်ဆိုတာ ၂ ယောက်စလုံးမရှက်ဘဲအပေးအယူမျှတော့မှိုအရသာရှိတယ်၊ လင်
မယားအချင်းချင်းဘဲရှက်မနေနဲ့တော့နော်။ စိုးစိုးရဲ့နို့ကြီး ၂ လုံးကလဲလှလိုက်တာကွာ၊ ပါးစပ်နဲ့အ
ပြည့်ဝဲထားပြီးကိုက်စားခြင်လာပြီ။

မသိဘူးကွာ၊ မောင်မောင်နော်ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေလျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ စိုးစိုးနားရှက်

တယ်။ ဘာမှန်းလဲမသိဘူး၊ သူ့ကိုသနားလို့လဲသူ့အလိုလိုက်ရသေးတယ်။ ဒီမှာအမှတ်ထဲကအောင်
နေရတဲ့အထဲ၊ သူ့ကိုယ်လေးလေးကြီးနဲ့လူ့ကိုမိထားသေးတယ်။ ဆင်းတော့ကွာလေးလှပြီ။

အခုမှလေးလာပြီလားစိုးစိုးရဲ့၊ ဇုကတုန်းကတော့မလေးတူးလား၊ နေပါအုံးစိုးစိုးရဲ့မောင်
မောင်စိတ်တွေပေါက်လာပြန်ပြီ။ လီးကြီးကပြန်မာလာပြန်ပြီ။ တစ်ခါလောက်ထပ်နေရအောင်နော်၊
ဟုပြောရင်းစိုးစိုး၏ကြီးအားသိမ်းကြိုးလျှက်လိုက်ပြီးလက်တဖက်မှနို့သီးခေါင်းလေးကိုဗွဗွလေး
ပွတ်ခြေပေးလိုက်ရာ-----

မောင်နော်စိုးစိုးအနေရခက်အောင်လုပ်နေပြန်ပြီ၊ တော်ပါတော့မောင်မောင်ရယ်၊ စိုးစိုးနာနေ
လို့ပါ။ နောက်နေ့မှလေ--နော်--ဟုဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်ပြင်းရင်းသူ့မ၏အမှတ်လေးထဲမှပြန်မ
ထုတ်ရသေးဘဲပြန်ထောင်မတ်လာသည်ကျွန်တော့လီးကြီးပိုင်စေရန်သူ့မ၏ပေါင်ကြီး၊ လုံးကိုမသိမ
သာလေးကားပေးလာပြန်၏။

ကျွန်တော်လဲဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲနောက်တချီချရဖို့အရေးသာကြိုးစားနေမိလေ၏။ သူ့မ
၏နို့ကြီး၊ လုံးကိုစုပ်နမ်းနေရာမှာ၊ သူ့မ၏မော့ထားသောလည်တိုင်ကျော့ကျော့တလျှောက်လျှာကြီး
နှင်လျှက်ကာမေးစိလုံးလုံးလေးကိုဝုံမိသည့်အခါမှာတော့အရင်အခံရှိပြီးသားဖြစ်သောသူ့မ၏ကာမ
စိတ်များလဲပြန်လည်နိုးကြွလာကာအမှတ်အတွင်းမှာလဲအရည်ကြည်များ၊ သုတ်ရည်များပြင်ပြည့်
ကာနောက်တချီအတွက်အဆင်သင်ဖြစ်နေလေတော့၏။

သူ့မ၏အမှတ်ထဲမှာအရည်များပြင်ပြည့်နေပြီးအနည်းငယ်ချောင်ကာစည်းစည်းပိုင်ပိုင်
ကြီးဖြစ်နေသဖြင့်ကျွန်တော်၏အိမ်ကြီးအားခွဲထုတ်ကာလက်တဖက်ပြင်ထိမ်းကိုင်းပြီးသူ့မ၏အရ
သာမူးလေးအားအိမ်ကြီးပြင်ပွတ်ရင်းအမှတ်ထဲမှအရည်များကိုအိမ်ကြီးပြင်ခွဲကာခွဲကာထုတ်နေမိ၏။
ဝဝခါ-ဝ၅ခါလောက်လုပ်ပြီးချိန်မှာတော့စိုးစိုး၏အမှတ်လေးအတွင်းမှာလိုးကောင်းရုံလောက်
သာအရည်များကျန်နေလေတော့၏။

စိုး-စိုး-နာသေးလားဟင်၊ မောင်မောင်ကိုပိုချစ်လာပြီလား၊ စိုးစိုးအမှတ်လေးကလုပ်လို့
ကောင်းလိုက်တာ၊ မောင်မောင်လီးကြီးပြည့်ကျပ်ပြီးစီးစီးပိုင်ပိုင်နဲ့နောက်ဆိုနေတိုင်းဒီကိုလာရ
အောင်နော်၊ ဆက်ဖြစ်ရအောင်လေအောင်နော်၊ ဟုပြောရင်းကျွန်တော်၏လီးကြီးကိုတပြေးတပြေးအဆုံးထိ
တိုင်သွင်းရင်းသူ့မ၏လက်ဝါး၊ ဖက်ကိုယုတ်ကာဆုတ်ကိုင်းထားမိလေ၏။

ကျွန်တော့အိမ်ကြီးတပြည့်ပြည့်ဝင်သွားသည်နှင့်အမျှစိုးစိုး၏နှုတ်ခမ်းအစုံမှာလဲတပြည့်
ပြည့်ပွင့်အာလာကာခေါင်းလေးလည်းတပြည့်ပြည့်မော့လာ၏။ စိုးစိုး၏လက်၊ ဖက်မှာလဲကျွန်
တော်၏လက်၊ ဖက်အားတင်းကျပ်စွာဆုတ်ကိုင်းထားရင်းတဟင်းဟင်း-ရစ်သံပေးကာပေါင်များ
ကိုကားသည်ထက်ကားအောင်ဖြဲပေးနေလေတော့၏။

စိုးစိုးခြေထောက်၊ ချောင်းနဲ့နဲ့ကြွလိုက်--ဟုပြောရင်းသူ့မ၏ခြေထောက်၊ ချောင်းကိုဒေဒိုင်
ကွေးမှနေ၍ကျွန်တော်၏လက်မောင်း၊ ဖက်ပြင်ထိမ်းမထားကာကျွန်တော်၏ခြေထောက်၊ ချောင်း
ကိုပူးကာအကြမ်းလိုးဖို့အရှိန်ယူလိုက်၏။

ပထမ၄-၅ချက်လောက်ပုံမှန်အသွင်းအထုတ်လုပ်ပေးပြီးသည်နောက်ကျွန်တော်၏အိမ်ကြီး
ကိုစိုးစိုး၏အမှတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများအပြင်အထိခွဲထုတ်ခါဓနာမျှငြိမ်နေရင်းသူ့မ၏ကာမစိတ်
များပိုကြွလာအောင်အသာဓွပေးလိုက်၏။

မောင်--မောင်ရယ်--ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဒီလိုပဲရပ်ထားတော့မှာလား၊ တော်ပြီလားဟင်၊
စိုးစိုးကိုဆက်ပြီးမညည်းဆဲပါနဲ့တော့၊ စိုးစိုးလဲရှက်ရှက်နဲ့တဲဝန်ခံရရင်ဆက်အလုပ်ခံချင်ပါသေးတယ်၊
မောင်မောင်ဟာကြီးနဲ့မညှာမတာစိတ်ရှိလက်ရှိလုပ်လိုက်စမ်းပါ။ အမှတ်၊ ချမ်းဖျန်းဖျန်းကွဲလို့ဆေး
ခန်းရောက်ရင်လဲရောက်ပါစေတော့၊ စိုးစိုးမနေတတ်တော့တူး၊ ရင်ထဲကလိုက်လိုက်ပြီးတုန်နေ
တယ်၊ သားလိုက်တာလဲအလွန်ပါတဲ့။

စိုးစိုးစကားဆုံးသည်နှင့်တော့ထားသောကျွန်တော့၏လီးကြီးကိုအရိုက်ပြင်အဆုံးတိုင်
ဆောင်ကာသွင်းလိုက်လေမိတော့၏။ ထိုအခါကျွန်တော့၏ဆီးခုံနှင့်သူမ၏ဆီးစပ်တို့မှာပူးကပ်နေရုံ
မျှမကကျွန်တော့၏ဥကြီးများမှာသူမ၏အပုတ်နှုတ်ခမ်းသားများနှင့်ထိကပ်ကာအပုတ်ပေါင်းပေါင်းလေး
ထဲသို့ဝင်လှမတတ်ဖြစ်သွားလေ၏။ စိုးစိုး၏နှုတ်ခမ်းအစုံမှ အင် ကနဲအသံတချက်သာထွက်
ပေါ်လာပြီးသူမ၏နှုတ်ခမ်းကိုပြတ်လှမတတ်ကိုက်ထားရင်းဝေဒနာအစုံကိုကြိတ်မှိတ်ကာခံစားနေ
လေတော့၏။

အမေ--သေပါပြီမောင်မောင်ရယ်၊ တယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲကွယ်၊ ရင်ထဲမှာပြည့်ကျပ်ပြီး
အာခေါင်ထဲအထိမောင်မောင်လီးကြီးကလာထောက်နေသလိုတဲ၊ မိုက်ထဲမှာလဲအောင်သွားတာတဲ၊
ပြေးပြေးနော်၊ နောက်မှအကြမ်းလုပ်၊ အခုတော့အကြမ်းမခံနိုင်သေးဘူး၊

အင်းပါ၊ မောင်မောင်သိပါတယ်၊ သူတဲသူ့အပုတ်လေးကွဲခြင်ကွဲသွားပါစေဦး၊ နောက်စိုးစိုးခံ
နိုင်သွားလို့ပုံစံအမျိုးပြောင်းချရင်ဒီထက်ပိုကောင်းဦးမှာ၊ ဟုပြောရင်းစိုးစိုး၏အပုတ်ပေါင်းပေါင်း
လေးထဲမှကျွန်တော့၏လီးကြီးကိုအသာပြန်ထုတ်ပြီးတချက်ခြင်းမှန်မှန်ဆောင်ပေးလိုက်၏။ အချက်
၂၀လောက်ဆောင်အပြီးမှာတော့စိုးစိုး၏ခြေထောက်၂ ချောင်းမှာကျွန်တော့၏လက်မောင်းတွင်
ထောက်ထားရာမှတပြည့်ပြည့်ခြင်းကျွန်တော့မှုခန်းပေါ်သို့ပြောင်းလာကာသူမ၏ပေါင် ၂
ချောင်းကိုပူးကပ်ခါကျွန်တော့၏လီးကြီးအားသူမ၏အပုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများပြင်ညှစ်မိနေ
အောင်ကြိုးစားလာ၏။ ကျွန်တော်တချက်တချက်ဆောင်လိုက်တိုင်းသူမ၏ဝမ်းဝါလုံးဝိုင်းသော၃၆
လက်မရှိကြီး၂ လုံးနှင့်နီရဲသောနီသီးခေါင်းလေးမှာအထက်အောက်စုံချည်ဆန်ချည်ပြင်တုန်တုန်
ပြီးလှုပ်ခါနေတော့၏။ ၅မိနစ်လောက်ဆက်တိုက်ဆောင်ပြီးသောအခါမှာတော့

မောင်--မောင်--မြန်မြန်လေးလုပ်တော့ကွာ၊ ရင်ထဲမှာငိုချင်သလိုလို၊ ရီချင်သလိုလိုနဲ့အခံ
ရခက်လှပြီ၊ ပထမတခါတုန်းကလိုအရည်တွေထွက်တော့မယ်၊

စိုးစိုး၏စကားကြောင့်သူမပြီးခါနီးပြီဆိုတာသိလိုက်ရတော့ကျွန်တော်လဲအစွမ်းကုန်ကြိုး
စားပြီးဆောင်ကာဆောင်ကာပြင်ဆင်ဆင်ပြီးလိုးထည့်လိုက်ပါတော့တယ်။

အား--အား--အား--ထွက်ကုန်ပြီမောင်မောင်ရေ၊ ဟုအာမေတိတ်သံများထွက်ပေါ်လာ
ပြီးသူမ၏ခါးလေးကိုကော့ကာပေါင်ကြီး၂ လုံးကိုလဲအစွမ်းကုန်ထောင်ပြီးကားထားရာမှပြေးပြေး
ခြင်းပျော့ကျကာကျွန်တော့ခါးပေါ်၌ခြေခြင်းဝတ်ခြင်းချိတ်ကာထားလေ၏။ ကျွန်တော်လဲသူမနှင့်
ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလိုသုတ်ရည်ခွေးခွေးများကိုသူမ၏အပုတ်ထဲသို့ပန်းထည့်လိုက်လေ
တော့၏။ ကျွန်တော်လဲကြိုးပြတ်သောအရုပ်နယ်သူမ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ဖိထားရင်းကော့အမောပြေနေ
လိုက်၏။ ၅ မိနစ်လောက်အကြာမှာတော့လက်၂ ပက်ကိုထောက်ခါသူမ၏နဖူးလေးအားကြင်နာ
စွာနမ်းလိုက်ပြီးထရန်အားယူလိုက်သောအခါ---

အို--တာဖြစ်နေတာလဲ၊ မထနဲ့အုံးလေ၊ ဒီလိုတဲနေရင်းစကားပြောဦးမယ်၊ တခါထဲသူ့ကိစ္စ
လဲပြီးရောလူကိုဂရုတောင်မစိုက်တော့ဘူး၊ မရဘူးကွာ၊ နေဦး၊ ပြန်ဖို့လဲအချိန်လိုပါသေးတယ်။ စိုးစိုး
ကိုချစ်ရဲ့လားဟင်၊ အခုလိုနေလိုက်တော့တန်ဖိုးရောထားသေးရဲ့လား၊ ဟုပြောရင်းကျွန်တော့ကိုသူ
ကိုယ်ပေါ်မှတေးကိုအသာတွန်းချပြီးချက်နာချင်းဆိုင်ယုဉ်လျှက်အိပ်ကာသူမ၏ပေါင်တစ်ချောင်း
ကိုကျွန်တော့၏ပေါင်ကြားထဲသို့ထည့်ကာပွတ်သီးပွတ်သတ်လုပ်ရင်းလက်ကလေးကလဲကျွန်
တော့ရင်ဘတ်ကိုအသာပွတ်ပြီးဆော့ကစားနေလေ၏။

ကျွန်တော့မှာမောမောပြင်သူမပြောသမျှ-အင်း- လိုက်ရင်းဟိုတနေ့ကတံမျက်စည်းလဲ့
ရင်းတွေခဲသောအောင်အောင်တို့၏လက်ကိုင်ပုဝါလေးအကြောင်းကိုစဉ်းစားမိကာစိုးစိုး၏လွယ်
အိတ်ထဲမှသူမ၏လက်ကိုင်ပုဝါကိုလိုက်ခမ်းနေမိလေတော့၏။

-----ဟော့ကောင် အောင်အောင် ငါလဲမင်းလိုသွေးစွန်းသောလက်ကိုင်ပုဝါတထည်
လောက်ကတော့အပျော့ပါကွာ၊ ဟုပြောရင်းအောင်အောင်ကိုထုတ်ကြွားလိုက်မိပေတော့၏။

ဟာ-ငါ့ကောင်ကြီးတယ်ဟုတ်နေပါလား၊ ဟုချီးကြူးအံ့သြသံနှင့်အတူကျွန်တော့မျက်နှာ
ကိုဝှက်ယူစွာဝေးကြည့်နေသောအောင်အောင်ကိုတွေ့လိုက်ရပါတော့၏။

။ဝန်ခံချက်။ အထက်ပါဖြစ်ရပ်များမှာကျွန်တော်စိတ်ကူးယဉ်၍ရေးဖွဲ့ထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ စိုးစိုးမှာတော့ဤစာဖတ်မိ
လျှင်ကျွန်တော်တို့အကြောင်းရေးမှန်းသိကြမည်ဖြစ်သောကြောင့်ခွင့်လွှတ်ဖို့အထူးတောင်းပန်ပါသည်။ အခု
တော့စိုးစိုးလဲအခြားအယောက်နှင့်အိမ်ထောင်ကျသွားမဲပါပြီ။ ကျွန်တော်သာလျှင်ကြီးတဝနှင့်ကျန်မဲရပါသည်။
ကျွန်တော်ကိုယ်စားတာဝန်ယူသွားသောသူမ၏ယောကျာ်းကိုအထူးကျေးဇူးတင်လျှက်---

ကြီးစားပါဦးမည်။
လဒ-မောင်မောင်(ခေတ္တ--စင်္ကာပူ-)(ရပ်တွင်းညွှန်)

မှတ်ချက်။ မြန်မာအချစ်ဇတ်လမ်းများနှင့်ခါတ်ပုံများ တောင်းယူလိုပါကစာရေးဆက်သွယ်ပါရန်
mgmg75@singapore.net

နောင်တွက်ရှိမည်အပိုင်းများ (၁)အောင်အောင်နှင့်ငယ်ငယ်
(၂)ကျွန်တော်နှင့်သူခေ
(၃)ကျွန်တော်နှင့်ဒီးဒီး
And Many more true love stories with sex.